

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за защита от дискриминация

(Обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 70 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 59 и 100 от 2007 г., бр. 69 и 108 от 2008 г., бр. 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 23 и 39 от 2011 г., бр. 38 и 58 от 2012 г. и бр. 15 и 68 от 2013 г.)

§ 1. Член 9 се изменя така:

„Чл. 9. В производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен.“

§ 2. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 17:

„17. Признакът „пол“ по чл. 4, ал. 1 включва и случаите на промяна на пола.“

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2014 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от дискриминация

Законопроектът е разработен в изпълнение на ангажименти, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз.

В отговор на запитване EU PILOT 4849/13/JUST от Европейската комисия, който е одобрен на заседанието на Съвета по европейски въпроси към Министерския съвет, проведено на 17 юни 2013 г., Република България поема ангажимент да измени Закона за защита от дискриминация в срок до края на 2013 г.

Запитване № 4849/13/JUST на Европейската комисия се отнася до установени несъответствия при транспонирането в националното законодателство на Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) по отношение гарантиране на защитата срещу дискриминация при промяна на пола и прехвърлянето на тежестта на доказване в случаи на дискриминация.

Европейската комисия поставя същите въпроси на България и в запитване EU PILOT 3526/12/JUST за транспонирането в националното законодателство на Директива 2004/113/ЕО относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги.

Законопроектът цели да въведе в националното законодателство изискванията на Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) в случаите на защита от дискриминация при промяна на пола и при прехвърляне на тежестта на доказване.

Законопроектът съдържа следните изменения и допълнения:

В Закона за защита от дискриминация равното третиране на мъжете и жените изрично е регламентирано в чл. 4, ал. 1, където са посочени признаците, по които не се допуска дискриминация и всяка проява на неравнопоставеност, включително по признак „пол“, попада в приложното поле на закона.

В Допълнителните разпоредби на закона се предлага нова разпоредба, която регламентира, че по смисъла на чл. 4, ал. 1 признакът „пол“ включва и случаите на промяна на пола. По този начин законопроектът изрично урежда прилагането на

разпоредбите за защита от дискриминация по признак „пол“ и по отношение на случаите на промяна на пола.

Във връзка с прехвърлянето на тежестта на доказване законопроектът предлага нова редакция на чл. 9 от Закона за защита от дискриминация. С предложената редакция се постига терминологично съответствие на текста на разпоредбата на чл. 9 от Закона за защита от дискриминация с превода на съответните разпоредби в Директива 2006/54/ЕО и на други антидискриминационни директиви. Терминологичните уточнения имат отношение и към съдебната практика при прилагането от страна на българските правораздавателни органи на концепцията за разместената тежест на доказване, според която дискриминираното лице – ищец или жалбоподател, се освобождава от тежестта на доказване, когато представи факти за наличие на предполагаема дискриминация. В този случай ответникът е този, който трябва да докаже, че няма нарушение на принципа за равно третиране.

С предложените изменения и допълнения на Закона за защита от дискриминация се постига съответствие с разпоредби на правото на Европейския съюз по поставените въпроси и се укрепват създадените законодателни гаранции за защита от дискриминация в случаите на промяна на пола и при прехвърляне на тежестта на доказване при дискриминация.

Законопроектът няма да доведе до пряко и/или косвено въздействие върху държавния бюджет.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)

